

Fővárosi Ítéltábla
4.Pf.21.353/2011/9.

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG	
FŐVÁROSI BÍRÓSÁG KÉZÍRTÓI	
2011 -12- 15	
FELDÁNY	
ALPERES	
FŐVÁROSI BÍRÓSÁG JUDIKATÓR	
21.393/10	

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla dr. Kovács Zoltán ügyvéd (3501 Miskolc, Széchenyi út 58.) által képviselt Fazekas Éva (3741 Izsófalva, Izsó Miklós utca 237.) felperesnek, dr. Bendiák Zoltán ügyvéd (2220 Vecsés, Sándor utca 26.) által képviselt Egészségügyi és Szociális Ágazatban Dolgozók Demokratikus Szakszervezete (1051 Budapest, Nádor utca 32.) alperes ellen, határozat megtámadása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. április 18. napján meghozott 29.P.21.393/2010/11. számú ítélete ellen az alperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) forint + ÁFA másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 36.000 (harminchatezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében az alperes 2010. február 11. napján tartott Kongresszuson meghozott, dr. Cser Ágnes elnök megválasztásáról szóló határozatának megsemmisítését kérte az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (a továbbiakban: Etv.) 10. § (1) bekezdése alapján.

Az alperes a kereset elutasítását indítványozta, mert a támadott határozat jogszerű, az alapszabály és szabályzatai rendelkezéseinek megfelel.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében az alperes kongresszusának 2010. február 11. napján meghozott, dr. Cser Ágnes elnök megválasztásáról szóló határozatát megsemmisítette. Kötelezte az alperest, fizessen meg a felperesnek 71.000 forint perköltséget.

Az ítélet indokolása értelmében a Pp. 164. § (1) bekezdés és 163. § (2) bekezdése alapján a kongresszus időpontjában hatályos, 2005. február 4. napján kelt alapszabály rendelkezéseire figyelemmel a jelölőbizottság eljárását is felülvizsgálva bírálta el az elsőfokú bíróság a támadott határozat törvényességét. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a perbeli időszakban az alperesnek választási szabályzata vagy egyéb, a tisztségviselők választására vonatkozó szabályozója nem volt, ezért kizárólag az alapszabály és a hatályos jogszabályok voltak az irányadók, amely szabályozási keretbe az alperes elnökválasztást megelőző jelölő bizottsági és ATV által kiadott állásfoglalás nem illeszkedett. Megállapította, hogy az alapszabály a jelölt állítást semmilyen tekintetben nem korlátozza; az ATV az alapszabály VII/3. §-a szerint dönthet egyéb testületi döntést igénylő kérdésekben, azonban döntése nem vonhatja el a kongresszus hatáskörét, figyelemmel arra, hogy az elnök megválasztásáról a kongresszus jogosult határozni. Az alapszabály III/3. §-án túlmenően a jelölésre nézve szabályt nem tartalmaz. Az elsőfokú bíróság így megállapította, hogy az alapszervezetek által jelölt személyek közötti bármilyen elvek mentén történő szelektálásra sem az ATV-nek, sem a jelölő bizottságnak nem volt felhatalmazása; a jelöltek közötti szűrést tartalmazó elvek felállításával az alperesi szervezetek az alapszabállyal ellentétes, szubjektív, diszkriminatív és a demokratikus működés alapelveivel ellenkező feltételrendszert állítottak fel. Ez alapján jogorvoslati lehetőség nélkül megakadályozták, hogy az egyébként szabályszerűen jelöltként állított rendes tag felperestől a kongresszuson megjelent küldöttek határozhassanak. Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint az alperesi szervek eljárása az alperes alapszabályából és a jogszabályokból sem vezethető le, a döntés nyomán kialakult helyzet sérti az Etv. 6. § (1) bekezdésében szabályozott demokratikus működés alapelvét. Utalt arra, hogy a felhatalmazás nélkül eljáró alperesi szervek által felállított feltételek önmagukban ellentétesek az egyesülési jog alkotmányos alapelveivel, annak megvalósulásával. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes kongresszust megelőző jelöltállítás eljárásának aggályossága miatt az elnökválasztásra vonatkozó alperesi kongresszusi határozat nem volt összhangban az alperes alapszabályával, sértette a demokratikus működésre, a tagegyenlőségre és a tisztességes eljáráshoz való jogra vonatkozó alapelveket, ezért a támadott határozatot megsemmisítette. Az elsőfokú bíróság a felperesnek a jelölő bizottsági tagságáról történt lemondása, annak 2010. december 20. napján hatályosulása folytán az alperesnek e tisztségre hivatkozással előterjesztett védekezését nem fogadta el.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló okiratok alapján a felperes jelölő bizottsági tagsága lemondással történő megszűnésével kapcsolatos egyértelmű ténymegállapítás nem tehető. Sérelmezte bizonyítási indítványai indokolás nélküli figyelmen kívül hagyását. Tekintettel arra, hogy sem az alapszabály, sem a vonatkozó jogszabályok az elnöki tisztségre történő jelölés módjára nem fogalmaznak meg semmilyen szabályt, továbbá magát a jelölő bizottság intézményét sem ismerik, ezért megítélése szerint a jelölő bizottság legfeljebb informális tanácsadó testületnek minősíthető, amely a szervezeten belüli információk és vélemények összegyűjtésével és rendszerezésével a kongresszus munkájának előkészítését segítette. Ezért álláspontja szerint a jelölőbizottság, illetve a részéről megfogalmazott szempontok a kongresszust, mint legfőbb

döntéshozó szervet semmilyen formában nem köthették, annak hatásköreit, döntési jogosultságait semmiben nem korlátozhatták. A kongresszus ügyrendjéből és a jegyzőkönyvéből megállapítható azon tényre is hivatkozott, hogy a felperes a kongresszuson jelen volt, felszólalt, de sem ő, sem más nem tett indítványt, javaslatot az elnöki tisztségre jelöléssel kapcsolatban. Megjegyezte, hogy a kongresszus ügyrendje sem zárta ki az esetleges többes jelölés lehetőségét. Megítélése szerint a jelölőbizottság által megfogalmazott szempontok, illetve az a technikai kérdés, hogy ki került fel egy előzetes szavazólapra és ki nem, olyan érdemi körülménynek nem minősül, amely a kongresszuson történő többes jelölés vagy több jelöltről történő szavazás lehetőségét érvényesen elvonhatta volna a kongresszustól, vagy annak az elnök megválasztásával kapcsolatos hatásköreit bármilyen módon korlátozhatta volna. Kiemelte, hogy az alapszabály értelmében a jelölőbizottság nem olyan alperesi hivatalos szerv, amely bíróság által felülvizsgálható döntés meghozatalára lett volna jogosult, míg az ATV által – a felperes részvételével, egyhangúan – 2010. január 22.napján meghozott határozat ellen kifogás és Etv. 10. § (1) bekezdése szerinti jogorvoslat benyújtásra nem került. Nem vitatta, hogy külön választási szabályzata nem volt, amelyből következően az alapszabályból kiindulva a kongresszuson személyesen jelenlévőknek lehetősége volt az alapszabály 7. §-ban foglalt jogaikkal éljenek, jelölésre indítványt tegyenek, kérjék a kongresszus állásfoglalását. Miután a felperes ezzel nem élt, így kérelmét joggal való visszaélésnek is értelmezhetőnek tartotta.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Utalt arra, hogy nincs sem az alapszabályban, sem más szabályzatban rendelkezés a jelölő bizottságra, annak tagjaira, választhatóságukra, továbbá, hogy kongresszus döntötte el elfogadja a jelölő bizottság ajánlását, miszerint egy jelölt kerüljön a szavazólapra. Egyetértett azzal, hogy a jelölőbizottság nem minősül olyan szervnek, amely bíróság által felülvizsgálható határozat hozatalára jogosult, azonban a kongresszus kizárólag a jelölőbizottság döntésére alapította a jelölést, választást. Hivatkozott az alapszabály 7. § a) pontjára. Álláspontja szerint az, hogy a választási eljárásra választási szabályzat nélkül került sor, olyan súlyú jogellenesség, a demokratikus önkormányzatiság alapelveire és a tagi jogok érvényesülésére figyelemmel, amely önmagában megalapozza a határozat megsemmisítését. Kiemelte, hogy a törvényesség szempontjából az elnökválasztás egésze vizsgálendő, az alperes előnyére pedig nem szolgálhat, hogy a választás lebonyolításának rendjéről, a jelölő bizottság felállításáról, feladatáról nem alkotott szabályzatot.

A fellebbezés nem alapos.

Az Etv. 10. § (1) bekezdése alapján törvénysértésre hivatkozással indult perben annak eldöntésekor, hogy a társadalmi szervezet határozata törvénysértő-e, a törvény rendelkezéseinek megtartása mellett a társadalmi szervezet alapszabályára és más szabályzataira is figyelemmel kell lenni. A társadalmi szervezet alapszabálya és más belső szabályzatába foglalt rendelkezés megsértése törvénysértésnek minősül.

Az elsőfokú bíróság a keresettel támadott határozat törvénysértő jellegét a rendelkezésre álló tények, adatok, bizonyítékok alapján helytállóan állapította meg. A további bizonyítás szükségtelen volt. A felperes jelölő bizottsági tagsága megszűnésének ügydöntő jelentősége nem volt a támadott határozat törvénysértő jellegének megítélésében, azt egyéb tények megalapították, ezért az alperes bizonyítási indítványának elsőfokú bíróság általi foganatosításának elmaradása az érdemi döntésre kihatással nem volt. Mindezek alapján a másodfokú bíróság sem látott kellő alapot a további bizonyításra, a keresettel támadott

határozat törvénysértő jellegének megítélése a rendelkezésre álló adatok, bizonyítékok alapján ítéleti bizonyossággal megállapítható volt.

Az alperes a saját maga által alkotott szabályokhoz, így az alapszabályában és más belső szabályzatában foglaltakhoz kötve van. Az alapszabály III.7. §-a a rendes tag jogai között kimondja, hogy az EDDSZ választásain az erre vonatkozó szabályok szerint választhat és tisztségekre választható. Az alapszabály, illetve az alapszabály alapján más belső szabályzat ugyanakkor nem rendelkezik további szabályozásról, azaz az alapszabályban történt más szabályokra utalás ténylegesen tartalom nélküli, hiszen ezek a vonatkozó szabályok ténylegesen megalkotásra nem kerültek. Az alapszabály ezen túlmenően az V.8. §-ában a kongresszus kizárólagos hatáskörébe tartozó kérdések körében csak azt rögzíti, hogy a kongresszus kizárólagos hatáskörébe tartozik az EDDSZ elnökének megválasztása. Az alapszabály ezen túlmenően nem szabályozza az elnökválasztás lefolytatásának módját, ezen belül a jelöléssel kapcsolatban sem tartalmaz rendelkezést. Az alapszabály IV. pontja az alperes szervezetét meghatározza, itt a jelölőbizottság nem került megnevezésre. Az alperes fellebbezésében maga is elismerte, hogy a jelölő bizottság intézményét nem ismeri az alapszabály ezért azt egy informális, tanácsadó testületnek lehetett volna minősíteni, amely részéről megfogalmazott szempontok a kongresszust nem köthették. Az alperes az alapszabály szerint működhet, az alapszabályban nem rögzített testületi szerve eljárása alapszabálysértő. Az alapszabály anélkül, hogy a választási rendet, annak módját szabályozná, a legfelsőbb szerv, a kongresszus kizárólagos hatáskörébe utalja az elnökválasztást. Ez egyúttal azt is jelenti, hogy az elnökválasztással kapcsolatos teljes eljárás a kongresszus kizárólagos hatásköre. Az alperes szervezetét rögzítő alapszabály által nem ismert jelölőbizottság így a kongresszus hatáskörét vonta el. Az alapszabálynak nincs olyan rendelkezése, amely feljogosítaná az alperes bármely szervét további testületi szervek létrehozására, az elnökválasztási eljárás rendjének meghatározására. Az alapszabályból nem következő, nem az alapszabály rendelkezésein alapuló eljárás alapszabálysértő. Egyéb alapszabályi, illetve alapszabályon alapuló egyéb belső szabályzati rendelkezés hiányában a nem a kongresszus határozatain alapuló, az elnök megválasztását eredményező eljárás alapszabályba ütközik és így törvénysértő. Az alperes az alapszabály és egyéb belső szabályzatai alapján működhet; az alperes, illetve szervei kötelesek betartani az alapszabály rendelkezéseit. Annak nem lett volna akadálya, hogy az alperes az alapszabályban nem rögzített gyakorlatát, az elnökválasztással kapcsolatos jelölt állítás, jelölés, szavazólistára felkerülés stb., azaz lényegében a választhatóság és választás részletes szabályait a gyakorlatának megfelelően az alapszabályban, illetve ennek felhatalmazás alapján egyéb belső szabályzatában az alapszabály módosításával rögzítse. Erre nem került sor. Az alapszabály hiányos rendelkezéseit pótló eljárás az alapszabállyal ellentétes és nem felel meg az Etv. 6. § (1) bekezdésében foglalt demokratikus önkormányzatiság alapelvének sem.

A kongresszus jegyzőkönyvéből kitűnően a kongresszuson kizárólag a tisztségre történő megválasztásról történt szavazás, magáról a jelöltek listára felvételéről, a jelöltállításról nem. A jegyzőkönyvből kitűnően további jelölés lehetősége fel sem merült, ilyen kérdés a szavazati jogosultsággal rendelkezőkhöz meg sem fogalmazódott. A kongresszuson a jelölőbizottság munkájáról tájékoztatás történt, azonban a jegyzőkönyvből kitűnően eljárásával kapcsolatban megfogalmazódtak kifogások. A kongresszus azonban az alapszabályban nem nevesített, kongresszusi határozattal létre nem hozott és nem megerősített jelölőbizottság eljárását, döntését vette kizárólag alapul az elnök személyének megválasztásra vonatkozó szavazása során, amely eljárás a fentiek alapján alapszabálysértő

és ellentétes az Etv. 6. § (1) bekezdésben megfogalmazott demokratikus önkormányzatiság alapelvével, amely kizárja a keresettel támadott határozat törvényességét.

A fentebb kifejtettek következtében a keresettel támadott határozat törvénysértő jellegének megítélésében az már közömbös volt, hogy a felperes a jelölőbizottság tagja volt és mely időpontig. Az Etv. 10. § (1) bekezdés alapján a tagnak a törvényben biztosított joga, hogy a törvénysértő határozat megsemmisítését kérje a bíróságtól. E jogosultsága független attól, hogy a támadott határozat meghozatalát megelőző eljárásban részt vett-e és milyen módon, miután az Etv-ben rögzített keresetindítási jogát nem zárja ki a törvénysértő határozat keletkezésében, a törvénysértés előidézésében esetleges részvétele sem.

Mindezek kiemelésével a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben megalapozott ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés értelmében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján határozott. A felperest képviselő ügyvéd díját a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (3), (5) bekezdés 4/A. § (1) bekezdés alapján állapította meg a kifejtett ügyvédi tevékenység alapul vételével mérlegeléssel.

Az alperes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdés alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (1) bekezdés, 14. § szerint rendelkezett.

Budapest, 2011. december 8.

Dr. Németh László sk.
a tanács elnöke

Dr. Merőtey Anikó sk.
előadó bírő

Dr. Molnár Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Récsi Imréné
bírószági ügyintéző

